

ANTİ KOLONYALİST MÜCADELEYE

KATKI

esir ve kölelerin bülteni

«MANZARA-İ UMUMİYE»

ve

«NE YAPMALI»

— Ali E. GÜRAN ile Diyalog —

AMERİKA'DAN GELEN SON MESAJ

Ve CEVABI

TÜSTAV

ARALIK 1990

YIL : 4 (+ 17) SAYI : 11 (+37) 2000 TL. (KDV Dahil)

«MANZARA-İ UMUMİYE»

ve

«NE YAPMALI»

- Ali E. GÜRAN ile Diyalog -

C. AKSEL: Bütün Türk Milletini gururlandırması, onurlandırması gereken büyük bir iş başardın; Marksizmin Dünya çapındaki en köklü bilimsel eleştirisini ortaya koydun ve bu suretle Marksizmin aşılmasının, «extension»ının yolunu gösterdin. Hatta bu meyanda gizli veya mahsup düalistik olduğunu ortaya serdiğin Marksizm ile beraber antik Greklerden itibaren Batıya hakim olup tüm Dünya'yı etkisi altına alan düalistik düşünce ile rasyonalizm ve dolayısıyla her türlü idealizmin de aşıldığını ilan ettin. Yani Batı felsefelerini tamamen müzelik ederek -ve bununla beraber Doğu'nun mistik dinsel öğretilerini de red ve cerh ederek- İnsan Bilimi'nin temellerini attın. Demek ki bundan sonra insanlık cemiyetinin fikri üstyapısı boşalmıştır; ve yerini insan bilimi dolduruncaya kadar insanlığı kaotik durumlar beklemektedir.

Gerçekten de tam «soğuk savaş sona erdi; şimdi insanlar birleşip kardeşçe yaşayacaklar» derken hafife alınamayacak çapta büyük bir «Körfez Krizi» tehlikesi ortaya çıktı.

Bu durumu ve Dünya'nın gidişatını nasıl izah edersin?

Ali E. GÜRAN: Son tahlilde Marksizm, idealist bir felsefe veya bir din gibi kendine uygun bir ekonomik altyapı belirleyememiş ve havada kalmıştır. Dolayısıyla şimdi bütün Dünya'yı kapitalist ekonomi kaplamaktadır. Ancak bugün «Serbest Piyasa Ekonomisi» gibi -sempatik- bir adla bütün Dünya'ya teşmil edilmeye çalışılan bu altyapı düzenlemesinin aynı zamanda tüm Dünya'ya şamil tek bir üst-yapı -ortaya çıkarıp- belirlemesi gerekir. Böyle bir üstyapı'nın da herşeyden önce insanlıktaki bütün gelenek (töre) ve dinlerin izahını ihtiva etmesi -veya yapabilmesi- gerekir.

O halde kısacası böyle bir üstyapının «İnsan Bilimi» olması gerekir. Halbuki insan bilimi kapitalizmin -meselâ «miras» hakkı gibi- en temel prensipleri ile çelişir. Çünkü -meselâ melekeler gibi- insanlık vasıfları -biyolojik- üreme yoluyla geçmez. Nitekim bunun bilincinde olan atalarımız kişilere, mülk tasarruf hakkı ve «elyak» (vasıflı) evlâtların yöneteceği vakıf kurma hakkından başka meşru bir mülkiyet hakkı tanımamıştır.

Demek ki Dünya'nın, daha doğrusu insanlığın bir kapitalist altyapı ile birleşmesi imkânsızdır. Ama şu veya bu şekilde sağlanmış Dünya çapındaki bir ekonomik entegrasyonun yegâne kutbunu teşkil edecek «süper stok market»i -yani süper borsayı- haiz bir metropolün heves edeceği bir «global kolonyalizm» denemesi imkânsız değildir.

Dolayısıyla önümüzdeki birkaç on yıllık tarihi süreçte Dünya'da gericiliğin hortlamasına yani töresel (ırksal) ve dinsel isyanların ve iktidarların ortaya çıkmasına ve sürgit (müzmin) krizlere, savaşlara sebep olmalarına şaşmamalıdır.

Ama İnsan Bilimi'nin entellektüel seviyede enternasyonal bir faaliyet halini alması bu reaksiyon sürecini çok, pek çok kısaltabilir.

Şimdiye kadar hep üst yapının da ekonomik altyapıyı belirleyebileceği rivayet edilir dururdu. Ne var ki Dünya'nın bugün geldiği kritik noktada insanlara -aynen hayvanlar gibi- önce ekonomik ihtiyaçlarının giderilmesi gerektiği öğretiliyor; ki ondan sonra nasıl olsa istenilen herşeyi -şartlı refleks kazandırma şeklinde- öğretilabilir diye düşünülüyor.

İşte bu kolonyalist Dünya görüşünü ancak üstyapı -altyapı ayırımını da lüzumsuzlaştıracak bir şekilde insanla ilgili bütün bilimsel branşları (ekonomi, sosyoloji, psikoloji, vs. gibi yarı bilimleri) tek

bir bilim halinde birleştirecek olan İnsan (Emek) Bilimi vasıtasıyla ortadan kaldırmak mümkündür.

Meselâ bugün gelişmiş ülkelerdeki popüler müzik ve danslarda tam - tam ritmi hakimdir. Müzik ve dans sanatlarına hakim olan bu ilkel sert ritm, serbest piyasa ekonomisindeki «serbest seks piyasası»nın belirlediği bir üst yapıdır. Yani serbest sekse karşı insanî bir savunma, bir denge kurma olayıdır. Ama bu ilkel ritm geri kalmış ülkelere yayıldığı zaman -seks motifleri ile de gönderilse, son tahlilde oralarda seks serbestliği yaratmaz; tam tersi, taassup yaratır. Çünkü tam-tam ritmi aslında yamyamların ulu ruh'unu doğuran dinî-askeri bir davranış disiplinidir.

Demek ki Dünya çapında bir ekonomik altyapı ve sosyal üstyapı homojenliği yaratmak mümkün değildir. Karl Marx'ın bu altyapı - üstyapı ayırımı bile aslında geri ülkelerin sömürüsüne dayalı, -gizli de olsa- kolonyalistçe bir Dünya görüşünü aksettirir.

AKSEL : Evet ama senin -hele son bir yıldır- yazdığın çok önemli yazılar, yayınladığın Şemalar dahi bilim ve fikir çevrelerinden hiçbir ses getirmede; henüz tartışma gündemine bile alınmadı. Halbuki bu arada öyle somut bilimsel konularda tezler ortaya çıkarmıştın ki sadece bilim adamlığı namusu, dürüstlüğü ve şevki -yani bilim adamlığı formasyonu- bile kendiliğinden üniversitelerden, meselâ psikiyatrist psikologlardan, tıp doktorlarından, vs. ses getirebilirdi.

GÜRAN : Tabii biliyorsun ki KATKI Dergisi hâlâ kölelerin ve esirlerin organı olarak çıkıyor. Bu takdimi biz yalnız KATKI Dergisi'ne omuz veren üç beş kişi için yapmıyoruz. Bütün Türkiye insanlarının takdimidir o ifade...

Hatırlamalısın ki İnsan Bilimi hakkında son bir yıldır yaptığımız -önemli- tecrik açıklamaları bile resmi makamlardan gayri resmi vasıtalarla -bir nevi- izin alarak yapabildik.

AKSEL : Haa, şimdi hatırladım! Doğru ya; geçen sene Aralık başında başka bir eve taşındığının ertesi günü -apar topar- eşyanı taşıyan hamalları yakalayan polis, çalıntı eşya arama numarası ile evini basmış ve konuya komşuya karşı çirkin bir durum yaratmıştı. Dolayısıyla sen de iki satır yazacak kadar bile çalışamaz duruma gelmiştin; ki hatta bu yüzden 1989 Aralık sayısı epeyi geç çıkmıştı. Bu-

nun üzerine sen de Ali TÜMER'e, bir süreden beri kendisi ile samimiyet kurmuş bulunan 12 Eylül 1980 öncesi ve sonrası Başbakanlık müşavirlerinden Mustafa Kemal CABİOĞLU'na bu durumu sormasını önermiştin. Sonradan Kemal Bey'in ilgilendiğini, polisin kendisine «bir yanlışlık olmuş» dediğini ve bir daha böyle yanlışlıklar olmaması için müzahir olacağını ifade ettiğini biliyorum...

GÜRAN: Evet! Dolayısıyla diğer fikir adamlarının da -kendileri bilseler de bilmeseler de- hangi şartlar altında veya hangi konularını ne zaman düşünebilecekleri, yazabilecekleri hakkında bir fikir sahibi olunabilir.

AKSEL: Pekiyi ama o zaman bütün bilimsel konu ve faaliyetlerin gündeme gelmesine de politik ve bürokratik çevre ve hiyerarşiler mi karar verir demek istiyorsun?

GÜRAN: Yok, tam tersi; ben burada siyasi edebiyat ve felsefe ile bilimin farkını vurgulamak istiyorum. Bizim fikren sıkışmamız, çelişkiye düşmemiz mümkün değil demek istiyorum. Yani bir bilimsel meselede, aynen bir cebir probleminde olduğu gibi mutlaka objektif -zorunlu- bir çözüm yolunun bulunabileceğini anlatmak istiyorum. Halbuki politik ve bürokratik bir kafa için realitenin esası «güç»tür veya «güç»e dayanır ama bunu kamufle etmek için insanlar fikirler uydururlar. Dolayısıyla yeni bir fikir yeni bir «güç»ün kamufle olarak ortaya çıkmıyorsa, eski «güç»e yeni kılıf olarak da kullanılabilir. Veya bugünkü Türkiye'deki hakim anlayışa göre esas olan, her şeyi belirleyici olan ekonomik altyapıdır. Buna zarar vermeyen, buna dokunmayan her lâf salatası en azından özgür, demokrat insanlık görüntüsü vermeye yarayacağı için mabklüdür. Ekonomik altyapıyı değiştirici karakterde silâhlı bir «güç»e dayanmayan bir fikir veya üstyapı da olamaz.

Biz dedik ki İnsan (Emek) Bilimi ilmi entellektüel tartışma gündemine gelirse, bizim esaret durumumuz kalkmış olur. Çünkü bu takdirde iddia ediyoruz ki bir bilimsel platformda mutlaka bir anlaşma sağlar ve insan yetiştirici, teknoloji üretici bir örgütlenmeye gidebiliriz. Çünkü İnsan (Emek) Bilimi'nin de her bilim gibi pratikte deneysel tabbikatı ve -yaratacağı- teknolojisi sözkonusudur. Dolayısıyla böyle geniş bir bilimsel çalışma alanında kariyerizm sözkonusu ola-

maz. Her düşünen insan, branşına ve bilimsel düşünce yeteneğine göre kendini gösterebileceği bir çalışma alanı bulabilir ve biribiri ile akort sağlayabilir. Yani böyle bir bilimsel teori pek çok -bilimsel hat- ta sanatsal- branşta yapılacak gösterilişlerle, bulunacak kanunlarla inşa edilebilir ancak... Ama biz böyle bir örgütlenmeyi tesis etmek için mutlaka bazı rizikoları göze alarak bu konuda fikir yürütebilecek kahraman fikir adamlarının ortaya çıkmasını beklemek gibi gerek bir şarta da bağlı değiliz.

Aşlında insan yetiştirici, teknoloji üretici böyle bir örgütlenme deneyine orta çapta bir bakkal dükkânı açmaya yetecek kadar bir parayla da başlayabiliriz. Ancak ne var ki sıradan, vasıfsız herhangi bir kişinin bile tek başına toplayabileceği böyle bir parayı, beceri ve deneyim sahibi birçok arkadaş birlikteliği olarak biz toplayamıyoruz. Çünkü yakinen biliyorsun ki aynı zamanda korkunç bir «ekonomik kontrol» ablukası altındayız. Bunun da somut göstergelerini burada sıralamıyayım artık... Dolayısıyla bu şekilde politik davranmaya, politika yapmaya, daha doğrusu politikacı olmaya zorlanmaktayız. Halbuki panteistik Dünya'nın insanlara bir ihtiyaç olarak dayattığı oyunbazlıkları deşifre edilince, küçükken oyuna doymamış kazık kadar adamların oyunbazlığı demek olan profesyonel politikacılığa da gerek kalmayacaktır diyen -bunun bilincine varan- bizler niye tekrar politik oyunlara mahkûm olalım? Kaldı ki bizim politikacılar, diğer ülkelerin sömürüsü üzerine oluşmuş büyük «stok market» lere de dayanmıyorlar...

Biz geçen dönemde politikacılık yaptık. Kendimize komünist adını lâyık görerek büyük toplumsal çalkantıların içine daldık. Ve bu şekilde de bir yandan olayları bir deney gözlemcisi olarak incelerken aynı zamanda olayların içinde bir denek olarak bulunduk; incelendik ve kendi kendimizi de inceledik. Bunun sonucu olarak da, tabii ki bir -çileli- özeleştirici süreci yaşamakla beraber komünizmi de eleştirerek aştık.

Dolayısıyla şimdi bize politik bir yafta giydirmek mantıken mümkün değil. Artık hiçbir toplumsal çalkantıda ve olayda denek olmayız. Yani İnsan (Emek) Bilimi'nin ışığında her türlü toplumsal olayı deney olarak dışarıdan objektif bir şekilde inceler, hatta hiçbir endişeye kapılmadan kurgusal deneyler bile yapabiliriz.

Benim şu sıra ülkem insanları adına üzüldüğüm tek nokta, özellikle son bir yıl içinde burada -ülkemde- pratikte, uygulamada bir

gelişme sağlamadan -KATKI Dergisi yoluyla- yabancı ülkelere İnsan Bilimi'nin teorisi hakkında çok ileri bilgiler vermiş bulunmamdır. Adeta kendimi vatandaşlarıma ihanet etmiş gibi hissediyorum. Çünkü bu bilgiler, yabancıların kolay kolay keşfedemeyecekleri bir yerden, bizim tarihimizden, Anadolu Türk tarihinden çıkarılmış -ve/veya tahkik edilmiş- bilgilerdir... Dolayısıyla gerçek vatan hainleri aslında tabii ki bu duruma sebep olanlardır.

AKSEL: Kemal CABİOĞLU da geçen bahar ve yaz aylarında, bu konu gündeme gelmeli; konferans toplamalı filân diyordu; hatta Kültür Bakan'ını da çok yakinen tanıdığını ilâve ediyordu. Ama sonraları senin bu konudaki mektubuna bile cevap vermedi; buna ne dersin?

GÜRAN: Kemal Bey bize iyi davrandı. Ama son tahlilde -kendisinin de arada sırada şaka yollu ifade ettiği gibi- bir hizb'e, bir sekt'e veya bir kast'a fazlaca angaje olmuş bulunduğu ortaya çıktı. Mektubuma cevap vermeyişini başka türlü yorumlamak mümkün değil.

Bir kast üyesinin mensubiyet hissi bilimsel düşünceyle -antagonist- çelişir. Çünkü kastlarda bilimin anlamı ancak büyü veya sihir demektir.

AKSEL: O halde şimdi ne yapmalı?

GÜRAN: Durum gayet açık değil mi?! Önce KATKI Dergisi'nin esir ve kölelerin bülteni olmak durumundan kurtulması gerekiyor. Bu da ancak ya bilimsel platformda İnsan (Emek) Bilimi'nin tartışma dündemine getirilmesi ile, yada bizim KATKI grubu olarak bilimsel deneye başlamak için bir bakkal dükkânı açmaya yetecek kadar bir parayı bulmamızla mümkün olabilir. Aksi takdirde birilerinin çıkıp bu memleketten -gerçekten- sorumlu olan veya olması gereken mercileri keşfedip onları önce görevlerini yapmaya davet edip sonra da vatana ihanetle suçlayarak mahkemeye düşmeyi göze alması gerekiyor. Çünkü hiç olmazsa bu şekilde hakimler ve/veya mahkemelerce tayin edilecek bilirkişiler vasıtasıyla İnsan (Emek) Bilimi'nin gündeme gelmesi sağlanabilir.

Bu mahkemelerden mantıken bir ceza kararının çıkması da mümkün değildir. Çünkü İnsan (Emek) Bilimi'nin özü veya iskeleti ceb-

rik'tir. Yani meselâ varılmak istenen örgütlenme biçiminde, nihai kararların tamamen bilgisayarlarca verildiği bir programlama sözkonusudur. Dolayısıyla bu gidişin önünde de sonunda da bir sübjektif eğilim sözkonusu değildir. Yani kimseyle, ve/veya kimselerle kişisel, zümresel, sınıfsal veya etnik bir çıkar davamız yoktur ve sözkonusu dahi edilemez.

Ama bütün bunlara rağmen şu rizikoyu da gözardı etmemelidir : İnsanlığın ilk bilimsel teorisi olan cebir'in çok tanrıci ortamda çıkmasına imkân yoktu. Çünkü tanrıların müdahale edemeyeceği bir kesinlikte sonuçların, hükümlerin çıkarılabileceği bir sistematik bilgiyi o insanların kafası almazdı. O halde kendimize sormamız lâzım «ortam ne kadar çok tanrıci acaba?» diye...

Fakat buna rağmen İnsan (Emek) Bilimi'ni bir an önce hayata geçirmek ve hiç olmazsa ilk denemelerine başlamak için imkân ve ihtimalleri sonuna kadar zorlamak bugün için Türkiye'de bir vatandaşlık görevidir. Çünkü Dünya'da Global Kolonyalizm'in denendiği şu sıralarda -dışarıdan kurulmuş- bir negatif seleksiyon mekanizması ile -öncelikle- Milletimiz bir jenosid operasyonuna hedef edilmektedir... Hapishanelerinde muhtelif suçlardan içeri düşmüş veya düşürülmüş -şu veya bu yönde deha sahibi- birçok insan çürütülürken, yönetim ve eğitim hiyerarşilerine, gençliği boyunca yakın çevresi tarafından «bizim oğlumuz paşa olacak» gibi dolduruşlarla emir almaktan, ders bellemekten başını alıp özgürce oyun oynayamamış, sonra da tabii ki hiçbir toplumsal çalkantıda riski göze alıp denemeler yapamamış otokritiksiz, dolayısıyla otodinamiksiz ve son derece ebleh tipler birer kolonyalist ajan olarak seçilmektedirler.

Almanya'da kaldığım hapishanede psikopat, geri zekâlı ve homoseksüel olmayan tek bir Alman mahkûma rastlamamıştım. Dolayısıyla Türkiye'deki mahkûmların da genel olarak aynı nitelikte olacağını zannederken -siyasî etiketlilerin dışındakilerde bile- tam tersi bir duruma; ebleh ve psikopatların azınlık durumuna şahit oldum; homoseksüel ise yok denecek kadar azdı...

Üç nesneyi doğru dürüst sıralayamayan, iki kavram arasında ilgi kuramayan böyle ebleh kişilerin çakal gibi ürkek ve kurnaz olmaları onların bağımsızlıklarını değil, ancak ve yalnız aslan gibi güçlü yaratıklara olan bağımlılıklarını veya programlanabilirliklerini ifade

eder. Hiçbir çakalın aslan olduğu görülmediği gibi, güdülmeye, programlanmaya alışmış, şartlanmış bir kişinin de bundan kurtulduğu görülmemiştir. Ama yöneticiliğe, eğiticiliğe seçilecek eblehlerin bir geometrik dizi çoğalmından -ivmesinden- daha süratli olarak toplumu çürütecekleri ise bilimsel bir gerçektir. Çünkü bunlar sosyal varlık seviyesine gelmiş, melekeleri güçlü, otokritik sahibi sivil insanlarla ilişki kuramaz; yani toplumun ruhu ile temas kuramaz. Bunlar, tepeden gelen hiyerarşik şartlandırmalarla -bir robot gibi- hareket ederek ancak topluma çobanlık, jandarmalık veya gardiyanlık yapabilirler.

Üstelik «akli melekeleri muhtel» olan ebleh kişilerin aynı zamanda inatçı da olacakları gözönüne alınır, yetkili mercilere gelebilen böyle insanların memleketi ne kadar büyük badirelerin içine sürükleyebilecekleri kolayca anlaşılır. Çünkü çok defa irade ile karıştırılan inat aslında bir nevi hareketsiz felç durumudur. Hayvanlarda da çok sık görülen bir durumdur. Yani şartlı refleks geliştiremediği bir olay veya etki karşısında hayvanın paralize olması durumudur. Aslında insanda iradeyi oluşturan melekelerden akli melekeler de istek dışı olarak kendiliğinden çalışır ve meselâ devamlı bir şekilde kavramların muhtelif diziliş (Permütasyon) ve seçilişlerini (Kombinasyon) yaparlar. Dolayısıyla akli melekeleri sıhhatli bir insan çok zor durumlarda bile otokritiğini kaybetmez. Ama akli melekeleri bozuk olan bir kişinin son tahlilde -aynen bir hayvan gibi- evvelce kazanmış olduğu şartlı reflekslere -veya bellediği bilgi şablonlarına- dayanmadan başka seçeneği yoktur. Dolayısıyla kazanmış bulunduğu şartlı reflekslerinin de cevap veremeyeceği değişik bir durumla karşılaştığında bu kişinin paralize olması yani inatçı bir tavır takınması kaçınılmazdır. Yani otokritik denilen ve düşüncenin esasını teşkil eden olay, bir tilki gibi etrafı gözleyerek tekrarlanan olayların periyotlarına uygun -şartlı- refleksler geliştirmek veya istatistiklerle uğraşmak demek değildir.

İnadı tutan bir hayvan -meselâ bir eşek veya katır- dövülmek suretiyle şok tedavisine tâbi tutularak felç durumundan kurtarılabilir. Ama bu hayvanların bile meselâ birbirine bağlı eşya ve insan yüklü birçok hayvandan müteşekkil bir kervan olarak bir uçurumun kenarından geçilirken şok tedavisine tâbi tutulmaları büyük riziko taşır. Bu böyle iken kritik durumdaki bir memleketin yönetimindeki bir kişi paralize olursa veya «fikir-i sabit»e kapılırsa şok tedavisini kim-

ler, ne pahasına ve nasıl yapabilir diye kara kara düşünmemek elde değil. Hele ki insanlar bu felç durumunu iradilik ve karakterlilikle karıştırmaya başlarsa... Meselâ halk arasında inat etmek, yola gelmemek veya oyunbozanlık anlamındaki «çamura yatmak» deyimini ile ifade edilen «kaskatı kesilip hareketsiz kalma» durumuna giren -çoğu köy kökenli- pek çok kişi ordu'da itaatsizlikle, polis soruşturmalarında gizlilikle suçlanmış ve ne yazık ki bunlara bazen ölüme kadar varan işkenceler uygulanmıştır. Çünkü böyle mantık dışı, hat-ta etik disiplin bozucu olan bir durum karşı tarafı iradî olarak öldü-resiye hırslandırır. Dolayısıyla memleketin sorumlu mevkilerine böy-le inatçı insanların gelmeleri kaçınılmaz olarak memleketi kamplara böler.

Ayrıca şunu da ifade etmeliyim ki, bir millet pasif bir kültür farklılığı ile varlığını devam ettiremez. Bir milletin yaşaması, varlığını idame ettirebilmesi için aktif, yani yaratıcı bir kültüre sahip olması lâzımdır; yani kültüründen yeni ve cihansümul değerler çıkarması, yaratması, üretmesi gerekir. Ölü kültürler, müzeler olarak muhafaza edilir ama koskoca bir ülkenin müze olarak ayrılması veya korunmaya alınması da bugünkü Dünya için göze alınmayacak kadar büyük bir lükstür...

Son olarak şu kadarını daha açıklayayım ki sözkonusu ettiğimiz örgütlenme programının hayata geçiriliş şekli -uzun yıllardan beri- kendi kendini finanse edecek yani hibe ve yardım almadan ekonomik bağımsızlığa sahip olacak şekilde tam anlamı ile bir vakıf projesi olarak düşünüldüğü geliştirilmiştir.

Çünkü aslında, genel anlamda vakıf, bir ömür boyu verilmiş emeklerle ortaya konmuş bir yaşam biçiminin, bir yaratıcılığın veya bir ruhun sürekliliğini sağlayan müesseselerdir. Yoksa yardımseverlikle, misyonerlikle direkt alâkalı değildir. Parası olan veya bir para kaynağı bulan herkes yardım derneği veya misyoner teşkilâtı kurabilir ama halka ve hakka vakfetmek için en azından yaratılmış -sanat değeri, manevî değer gibi kozmik emek mahsulü- bazı değerlerin peşinen mevcut olması gerekir.

Parayı bastırır, insanlara yardım eder, onları yönlendiririm; onlardan da ileride yaratıcı çıkar, dolayısıyla benim yardım derneği de vakıf olmuş olur gibi bir mugalâta, kaba bir özentî ve yutturmacadan başka birşeyi ifade etmez. Böyle düşünen -ve yapan- kişiler aslında

sadece günahlarının kefareтини para ile ödemeyi ve/veya kendilerine minnet duyan ruhsuz köle tipi insanlar üretmeyi amaçlamaktadırlar.

Hatırlatmak gerekirse aslında özerk bir devletin işlevi bir ülkedeki sosyo-ekonomik oluşumların, programların kanunî düzenlemelerini ve koordinasyonunu sağlamaktır.

Şayet bir devlet ülkedeki sosyo-ekonomik oluşumlara fazlaca müdahale ediyor ve bunların bazılarını diğerlerinin aleyhine fazlaca teşvik ediyorsa o devlet özerklikten, toplum da sivillikten uzaklaşıyor demektir.

Hele ki bir ülkenin devleti öncelikle ve özellikle dış ticaret ve fason imalât (yani teknolojisi dışarıdan gelen her türlü imalât) faaliyetlerine aşırı teşvik ve koruma uyguluyorsa, bu devlet bir koloni yönetiminden başka birşey değildir.

Dolayısıyla bir koloni yönetimi -veya devleti- aslında yabancı mihrakların o ülkedeki geleneksel tarım sektörünü, doğal kaynaklarını ve iş gücünü sömürme aracından başka birşey değildir.

60'lı yıllardan beri «ekonomi» hafızlayan bizim enteller ve paşaların (çünkü bizdeki «paşa» da «her derde maydanöz» anlamındadır) bu gerçeği de artık öğrenmiş olmaları gerekir. Şayet bunu biliyor da çaresini bulamıyorlarsa bıraksınlar, hiç olmazsa gölge etmesin ve abuk sabuk lâflarla ortalığı bulandırmasınlar da biz teknoloji üreten sosyo-ekonomik programı veya insan (emek) teorisini uygulayalım, hayata geçirelim.

Yoksa ziftlenmeye (aşırı beslenmeye), gösteriş yapmaya ve -güçlülerden- aferin almaya alışmış/alıştırılmış geri zekâlı mahlûkların seleksiyonuna dayalı devlet adındaki bir koloni yönetimini lâfla, emirle sivilleştirmek mümkün değildir. Ve de böyle bir hiyerarşik yönetimde görev alanların üniformasız olmaları, o yönetimin sivil toplum yönetimi veya özerk devlet olduğunun delili sayılamaz. Çünkü koloniler zaten -objektif olarak- diktatörlük gibi yönetimlerle yönetilirler; ama başlarında başına buyruk -ve ömür boyu başkanlıkta kalacağı iddiası taşıyan- bir diktatör yerine, metropol ülkenin tayin ettiği ve gerektiğinde -şu veya bu şekilde- değiştirdiği bir genel vali bulunur. Genel Vali'nin ille de -geçen asırlarda olduğu gibi- metropol ülke asillerinden, vatandaşlarından olması gerekmez. Bazen de koloninin yerlilerinden, metropol ülkenin gizli istihbaratına iyi hizmet vermiş kişiler de genel vali olarak seçilip -şu veya bu şekilde- seçtirebilirler.

Ancak ne var ki diktatörler, hesap veya rapor verecekleri hiçbir üst merci tanımazlarken, genel valiler resmen yönettikleri ülke ve mücavir ülkeler hakkında metropol ülke başkanına devamlı olarak -genellikle ispiyonaja, intiba, tahmin ve kanaate dayalı- raporlar vermek zorundadırlar. Ki ancak bu şekilde, intiba, tahmin ve kanaatleri doğru çıktıkça yani yaptıkları ispiyonaj faaliyetlerinin doğruluğu tahkik edildikçe görevde kalabilirler.

Böyle bir duruma düşmekten Allah Türk'ü korusun! Ve Pan-Türk dinamizmi, örülmek istenen bütün tuzak ağlarını parçalasın!

AKSEL: Bir de bugün Türkiye'de -gündem maddesi olarak- dinsel akımların olağanüstü güç kazanmaları sözkonusu. Buna ne dersin?

GÜRAN: Önce, genel olarak bu, kolonyalizme karşı bir reaksiyondur, derim. Yani Türk insanının, Batı insanının kolonu yapılmak istenmesine karşı, unuttuğu gerçek kişiliğini arayışıdır; bu arayışın denemelerinden, yalpalamalarındandır, derim. Zaten bu duruma yol açan, çanak tutan kişiler de üst yönetim mevkilerine kadar gelmiş şizofrenik (çok kişilikli, kafadan çatlak) kişilerdir.

Dolayısıyla bugünkü lâikliği, anti-lâikliği gibi didişmelerle bir süre daha toplum olarak kendi kendimizi yeriz. Çünkü o -şimdilik- bizi yöneten şizofrenik insanlar da içlerinde, ruhen, vicdanen kendi kendilerini yemekteler. Düşünki her gün bile bile birtakım haltlar yiyip günahlara girdikten sonra, dualarında Allah'a «ne yapayım Dünya böyle, sen beni affet» mealinde mazeret dilekçeleri vererek rahatlamaya çalışan insanlarda ruhi denge ve huzur olur mu?

Yoksa bu olayların nedenlerini tarihen ve bilimsel olarak İran'a, Arap ülkelerine bağlamak yanlıştır. Önce bütün bu ülkeler Müslimin ülkeleridir; ve buralarda kılıç zoruyla, cihatla dinen teslim alınmış halklar yaşar. Anadolu (veya Dâr-ül Harb veya Diyar-ı Rum) Türkleri ise Müminin insanlardır; yani gönül rızası ile isteyerek İslâmiyet'i kabul etmişlerdir.

Ayrıca bugünkü Arap Şeyhlikleri, Krallıkları, kolonyalist ülkelere petrol ödeyerek muhafaza edebildikleri Arapların bilmemkaç yüz yıl önceki yaşantılarını gösteren birer müzeden başka birşey değildir. Yani oralarda petrol zenginliği ile muhafaza edilmekte olan aslında sadece «mumyalanmış bir geçmiş»tir.

İran, Türklerin 600 - 700 yıl önce, zamanının Dünya İmparatorluğu Bizans'a karşı oynamış olduğu tarihî rolün tiyatrosunu oynamak istemektedir.

İrak ise isyanında haklı olmakla beraber, müzeleri işyeri yapacağım, mumyaları hayata döndüreceğim gibi ütöpik kurgular dışında bir gerçekçi programa sahip görünmemektedir. Halbuki meselâ Kuveyt gibi zengin gelire sahip olan ve pek de değerli tarihî parçalara sahip bulunmayan bir müzeyi kolonyalistlerin korumasından almaya yeltenmek için hiç olmazsa kolonyalistlerden daha geniş ufuklu ve uzak görüşlü olmak ve bunu açıkça deklare etmek gerekir.

Aslında «Cihat»ın dinen de tarihen de zamanı geçmiştir. Zaten böyle bir topyekûn savaş kararını Peygamber, varolmak veya olmak gibi çok zor bir durumda vermiş; koca Osmanlı İmparatorluğu Avrupa fütuhâtında bile Cihat sancağı açmamış, II. Mahmut'un 1826'da İttihatçıların da I. Dünya Savaşı sırasında yaptıkları Cihat çağrısı sonucu olarak İmparatorluk iki büyük parçalanmaya ve ikincisinde de yıkıma uğramıştır.

Yani demem o ki, bizim bugün Araplardan da İranlılardan da öğreneceğimiz pek birşey yok. Onlar gerçekten gerici; geride kalmış olayları yeniden tâlim ediyorlar...

Bizim bugün Batı'ya bilim silâhı ile hücum etmemiz gerek. «Rönesans», «reform»suz olmaz. Avrupa'nın geçen rönesansında da reformunda da Anadolu Türkleri'nin belirleyici katkısı olmuştur.

Bugün de bütün Batı Dünyası büyük bir rönesans çağına girmektedir. Ama aynı Batı Dünyasında bugün, «şu din olayını da bir gözden geçirelim» diyen -bir düşünür bile- yok. Çünkü Batılıların dini, yani genel olarak Hristiyanlık, onlara ayak bağı olmuyor; çünkü kolonyalist sömürüden pay almış ve lüks bir din; ayrıcalıkların dini haline gelmiş. Halbuki bütün Dünya Hristiyan olsa bu sömürge karakteri kalmaz; ve yine revolüsyoner ve/veya reformist olur. Ama fakir insanları artık zenginlerin dini olan Hristiyanlığa özendirmek, ayrıca bir baskı ve tedip vasıtası olmaktadır. Dolayısıyla fakir ülkelerden seçilecek elit'e mensup kişileri Hristiyan veya Hristiyan muhibbi yapmak, buna karşı fakirlerin zaman zaman mecburen yapacakları dini kisveli isyanları da zorla silâhla bastırmak Batı için şimdilik en rasyonel yol olarak görünmektedir.

Onun için bizim bütün bu kurnazlıkları, çelişkileri ortaya çıkar-
mamız için Batı'ya bilimle saldırmamız gerek.

Kaldı ki bugün ayrıyeten din reformları da gerekmez. Tek bir İn-
san (Emek) Bilimi insanlığın önünü açar; yani rönesansını da refor-
munu da yaptıracak bir Dünya görüşü ortaya çıkarır.

Biz Müslimin olmadığımız için Anadolu'da Bizans'la mücadele
pratiği içinde birçok yollar, metodlar, tarikler ortaya koymuşuz. Yani
dini, dogmatik mistik fikirler olarak bellememiş, akidesini (doktri-
nini) daima gerçeklerle karşılaştırıp zenginleştirmişiz. Şayet bu şe-
kilde Hz. Muhammet'in yolundan çıkmış olsaydık, O'nun işaret ettiği
en büyük hedefe (İstanbul'un alınması veya Bizans'ın ortadan kal-
dırılması) varmak şerefine nail olamazdık.

Dolayısıyla bugün de doğru yollarda, bilimsel yollarda Batı'ya
doğru ilerlersek hiçbir zaman «ilim Çin'de de olsa arayın» diyen bir
Peygamber'e ters düşmeyiz. Bunun tersini düşünenler, Hz. Muham-
met'in bilime ters düşeceğini vehmedenlerdir. Halbuki Hz. Muham-
met'in bilime karşı savunulmaya veya korunmaya hiç mi hiç ihtiyacı
yoktur ve olamaz... Hatta bilimsel düşünce diye düalistik Batı düşün-
cesinin labirentlerine mahkûm olup, aynı düşüncenin çarpıttığı Hris-
tiyanlığın baskısı altında aşağılık kompleksine kapılıp -tevhid pren-
sibini yok saymak suretiyle- çelişkiler vehmederek zirvalayanlar çık-
sa bile...

Çünkü bu kişiler aslında, yaklaşık bin yıldır yeni bilgiler ışığında
tefsire tâbi tutulmayan ve içtihadla kapatılan bir doktrinin (yani İslâmîyet'in
Arapçasının) muğlaklaşmış ifadelerinin, tevhid ilkesine
aykırı yani düalistik yorumlarını yapmaktan başka birşey yapma-
maktadırlar.

İşte yıllardır düşünülüp tasarlanan İsan (Emek) Bilimi Araştır-
ma Vakfı projesi öncelikle böyle evham ve hurafelere dayalı dinsel
kargaşa ve didişmelere son vermeyi ve Hristiyanlığın halkımız üze-
rindeki baskısını kaldırmayı, sonra da tüm Dünya'da kurulması ge-
reken yeni sosyo-ekonomik düzene giden yolları keşfetmeyi amaç-
lamaktadır.

Onun için diyorum ki, böyle yüksek bir gaye için tasarlanmış
projeye karşı sessiz kalmak bile -biraz bilgi ve yetki sahibi olanlar
için dahi- vatana ve insanlığa karşı büyük bir ihanettir.

Cumhur AKSEL

ESKİ BAŞBAKANLIK DANIŞMANLARINDAN, İKTİSATÇI
MUSTAFA KEMAL CABİOĞLU'NA ALİ ERGİN GÜRAN
TARAFINDAN GÖNDERİLEN VE CEVAPSIZ KALAN
MEKTUBUNU AŞAĞIDA AYNEN YAYINLIYORUZ.

Av. Ali TÜMER eliyle :

İstanbul, 9.10.1990

Sayın Mustafa Kemal CABİOĞLU,

Arkadaşım Av. Ali TÜMER vasıtasıyla -onun bürosunda- tanışıp görüştüğümüzde, KATKI Dergisi'ni dikkatle okuyup incelediğinizi ve -en azından, gösterdiğim çabadan dolayı- bana değer verdiğinizi belirtmişsiniz.

Bende sizi, yeni fikir ve bilgilere duyduğunuz ilgiden dolayı saygıdeğer bulduğumu ifade etmiştim...

İşte bu espriye binaen, aşağıdaki fikrimi size de açmakta bir sakınca görmüyor, hatta bunu bir görev sayıyorum.

Sayın CABİOĞLU; bir iki yıldır KATKI Dergisi'nde teorik anahtarları ile açıklanmakta olan İnsan (Emek) Bilimi'nin, bilim ve fikir çevrelerinde tartışılması zamanı gelmiştir artık... Bu evrensel konunun, Müminin olarak Anadolu'ya gelen Türk topluluklarının tarihinden çıkarılmış bir konu olduğu için, öncelikle Türkiye'nin aydınlarının tartışma gündemine girmesi gerektiğini düşünüyorum. Ve de o zamanlarda bile Müslimin olmamış Türklerin, bugünkü -yaklaşık bin yıldır bilimsel içtihatlarla kapalı kalmak suretiyle yozlaşmış bulunan- islami mihraklara teslim olacaklarına veya dinlerini değiştireceklerine ihtimal dahi vermiyorum. Dolayısıyla bu gerekliliğin icabı yerine getirildiğinde, Türkiye'nin bilimsel-entellektüel çalışma ve tartışma gündeminin tamamen suni ve dışarıdan güdümlü olmadığı anlaşılacağından, KATKI Dergisi'nin «esir ve kölelerin bülteni» olma zorunluluğu da ortadan kalkacak ve icabı yapılacaktır, diyorum...

Burada «sunî ve dışarıdan güdümlü» gündemden söz ederken, sonuç itibarıyla ya körükörüne boş bir övünme, yada yabancı ülke-

lere hayranlık hissi yaratmak ve geliştirmekten başka pratikte hiçbir Şey değiştirmeyen, hiçbir yenilik getirmeyen veya hiçbir Şey yaratmayan kısır tartişma konularını kastediyorum...

Sizin geniş politik, bürokratik ve bilimsel çevrelerle olan yakın ilişkilerinizden dolayı bu işte yapıcı hatta belirleyici bir rol oynayabileceğiniz kanısındayım...

Neticenin olumsuz çıkması bile, Őu tarihi anda Türkiye'de «gaflet, dallet ve hatta hıyanet içinde» bulunanların gücü ve mevki i hakkında bir fikir vereceğinden, çabanızın yine de çok değerli bir katkı olacağını düşünüyorum. Ve de böyle bir konunun gündeme gelmesini arzu etmeyeceğiniz ihtimal dahi vermek istemiyorum.

Böyle, memleketin geleceği ile ilgili stratejik konularda yapılan fikir teatilerinin -tarihi (belgesel) nemine binaen- yazılı olması gerektiğinden, cevabınızı da lütfen icabına uygun Şekilde vermenizi rica ediyorum.

Baki Selm ve Hürmetlerimle,

Ali Ergin GÜRAN

TÜSTAV

AMERİKA'DAN GELEN SON MESAJ Ve CEVABI

Dear Ali,

13 Ağustos 1990

Son yazdığımдан bu yana çok zaman geçtiği için özür dilerim. Bir çok defa yazmaya giriştim ama benim ne yapmamı istediğinden emin olmadığım için vazgeçtim.

Senin durumun ve araştırman hakkındaki anlayışım açık değil. Tercümelerin bunu açıklığa kavuşturduğunu sanmıyorum.

LaRouche'un kiler başta olmak üzere sana bazı yayınlar gönderiyorum. Tercüme edip yayınlatabilirsin. Şu anda yapılabilecek en iyi şeyin bu olduğunu düşünüyorum.

LaRouche, dünyanın ekonomik durumu için söylenebilecek herşeyi söylemiş ve tüm milletler için geçerli/uygulanabilir iyileştirme programları geliştirmiş bulunuyor. İstikbaldeki umut, onun düşünceleri ve programları için geniş bir destek toplanması ve gerçek zenginlik temelinde yeni bir Dünya Ekonomisi yaratmaktır. (Gerçek zenginliğin üretimi).

I remain yours in friendship and respect.

Always,

Linda

—O—O—O—

Dear Linda,

İstanbul, 22 Eylül 1990

Herşeyden önce şunu söylemeliyim ki, yazışmalarımız giderek bir sağırlar diyaloguna benziyor.

Çünkü meselâ son olarak birçok dokümanın arasında göndermiş olduğun 13 Ağustos 1990 tarihli notta bile, 11 Ağustos'ta çekmiş olduğum faks mesajımı alıp almadığını belirtmiyorsun.

Halbuki ben seninle mantıklı bir diyalog kurmasak bile -uzun periyodik aralıklarla da olsa- bir hal hatır sorma mektuplaşması yapabileceğimizi düşünürüm...

Ben sana her konuda yeteri kadar açık yazdığım kanısındayım: Aslında özet olarak hernekadar burada gardiyanların gözetiminde mahkûm olarak bulunuyorsam da, hapishanenin müdürü sizin oralarda bulunuyor. Ama, orada da anlaşabileceğim sivil insanlar bulunabilir, diye düşünüyorum.

ICLC örgütü ve LaRouche hakkında koyduğum teşhisi ve verdiğim karakteristiği biliyorsun. LaRouche'un ekonomik çalışmalarından da genel olarak haberim var. Bu konuda da şu kadarını söyleyeyim ki ekonomi, ancak hayvan yetiştiricileri, kolonyalistler ve faşistler için bir ilim olabilir. Onun için, kâğıt üzerinde global ve/veya stratejik ekonomi plân ve programları yapan bir birey en azından aşırı ütopisttir ki, sivil topluma lâıyk bir sosyal varlık olamaz...

Buna rağmen bütün bu kanaatlerimi her zaman ve her yerde açıklamak hakkımı mahfuz tutmak şartıyla, teklifini kabul ediyorum.

Ancak bu durumda, -menfi kanaatim dolayısıyla- gönderdiğin yayınlardan benim seçmeler yapmam yanlış olur. Dolayısıyla, sen, yayınlamamı istediğin yazıyı hazırlayıp bana göndermelisin. Şayet bu yazı örgütünün açık propagandasını ve temas kurma adreslerini içerse bile ben bunu hem İngilizce hem de Türkçe yayınlarım.

Ama, ben de Amerikan ilericileri ile temas kurmak için hazırlayacağım kısa bir yazıyı orada yayınlattımanı istesem, sen bunu karşılık olarak yapabilir misin? En azından şu anda benim kadar dürüstçe yapamazsın. Çünkü, yayınlayacağını farzettığımız yazımın altına koyacağın çekince veya uyarıyı henüz bana açıklamamışsın. Yoksa sadece «not clear» diye mi yazarsın?..

Durum nekadar açık, değil mi Linda? Anlaşıyor ki aranızda «İnsan (Emek) Bilimi» ibaresini değil yayınlamak, duymaktan bile korkan kişiler var. Biz böyle korkulara «Logofobi» (=kelime(ler)den, ibare(ler)den, bilgi edinmekten korku) hastalığı diyoruz.

Bak Linda, insanlığın fikir, düşünce üretiminde duraklamasının -veya yerinde saymasının- başlıca sebebi, Batı'daki Düalizm ile Doğu'daki Mistisizm'dir. Yani meselâ Batı'nın «Din ayrı, Bilim ayrıdır» prensibine dayalı düşünce tarzı da, Doğu'nun, dinlerin anlaşılmaz hale gelmiş ifadelerinden gizemli anlamlar çıkarmaya dayalı tefekkürü de yanlış ve çıkmaz yoldur.

Din kitaplarındaki bugün de nisbeten anlamlı bulunan bazı ifadeleri -bilim adına- yorumlayarak geri kalan büyük kısmı gözardı

etmek ise Düalizm ile Mistisizm'i karıştırmış bir kafanın (veya beynin) illüzyonudur. LaRouche bunu yapıyor. Çünkü kapitalizm sırf «hayvan yetiştiriciliği» gibi görünmemek için bir entellektüel üst-yapı göstermek zorunda... Ama böyle fikirlerin ekonomik altyapıyı değiştirici veya bozucu unsurlar taşımaması, yani tamamen mistik kalıplar içinde olması gerek... Onun için LaRouche eski dinlerdeki nisbeten anlaşılır ifadelerin bugünkü maddi yorumuna girişeceğine yeni bir din kursaydı, başına hiçbirşey gelmezdi.

Artık buradan açıkça anlamalısınız ki, kapitalist kolonyalizm reform kabul etmez; ancak -kendi bütünlüğü içinde- yıkılır.

Bizim Anadolu Türklüğü'nün geleneğinde veya başka bir deyişle anti-kolonyalist ve anti-nasyonalist Pan-Türk ideolojisinin özünde, «eğer din bilimi izah edemiyorsa, bilim dini izah eder» prensibi yatar. Yani bizim düşüncemizde Din-Bilim ayrımı yoktur. İşte, bu prensibe dayanan düşünce ve davranışlar yaklaşık ikibin yıllık Greko-Romen kolonyalizmine son vermiştir.

Dolayısıyla, şimdiki, 15. Yüzyıl'dan itibaren -«Keşifler» adı takılan büyük Dünya yağması ile- başlayan Batı kolonyalizmine de ancak bu prensibe dayalı düşünce ve davranışlarla son verilebilir.

Demek ki bugün herşeyden önce dinin, dinlerin anlamını, yani genel olarak ibadetlerin anlamını, öbür dünya ve mahşer kavramlarının anlamını ortaya çıkarmalıyız. Lütfen dikkat et; «yorumlamalıyız...» demiyorum...

Belki sana birşey ifade edebilir diye şunu da belirtiyim ki, KATKI'nın yayınlanan son yazısının ismi: «Panteistik Dünya'nın KEŞFİ, Düalistik Batı Düşüncesi'nin, dolayısıyla Profesyonel Politikacılık ile Din ve Seks Ticareti'nin İPTALİ»...

Son olarak şunu da ifade edeyim ki, önümüzdeki bilgisayarlar çağında dil'in -pedagoji dışında- hiçbir anlamı ve fonksiyonu kalmayacak. Zaten dilin mantıki anlaşmalar için gereğinin olmadığı; ancak muhtelif hissi durumları ifadelendirme çabasının mahsulünden başka birşey olmadığı daha şimdiden biliniyor. Dolayısıyla, panteistik Dünya'nın keşfi ile insan davranışlarındaki hissi durumların anlamı ortaya çıkarılınca, sosyal varlık olan bir insan için dilin hiçbir önemi kalmayacaktır. Hissi iletişim dansla, müzikle, vs. ile kurulabilir; edebiyata hiç ihtiyaç yoktur. Bence edebiyat bir aldatmaca oyunundan başka birşey değil...

Bütün bunları sana yazmamdaki amacım sana bir şeyler empoze etmek, kabul ettirmeye çalışmak değil... Fikirlerimi sana açıklayarak, bir yandan Amerikan ilericileri ile diyalog arayışında bulunurken, diğer yandan da halkıma kolonyalizm hakkında bir şeyler anlatmaya çalışıyorum. Çünkü inanıyorum ki, kölelerin kurtuluşu yeni ekonomik plânlamalarla değil, dinin bilimsel izahı ile mümkün olacaktır.

as Always,

Ali Ergin GÜRAN

NOT: Cumhur önemine binaen, geçen yazışmalarımızı KATKI'da yayınladı. Sunuş yazısının tercümesini ekte gönderiyorum.

* * *

DÜZELTME VE MAZERET

«Tecrithane»deymiş gibi yaşayan dar bir kadro olmaktan mütevellit bilgi noksanlığı ve araştırma yorgunluğu veya bıkkınlığından dolayı Haziran 1990 tarihli 9. Sayımızın 17. sayfasında, gerçekte mavi rengin bir nüansı -tonu- olan «Turkuaz», kırmızı rengin bir nüansı olarak yazılmıştır.

Bu yanlışlıktan dolayı, zaten ansiklopedik anlamda bilgililik iddiası taşımadığımızı -ve böyle bilgililiğin de çalışmalarımızda pek önemli olmadığını- bilen okuyucularımızın bizi mazur göreceklere inanıyoruz.

Cumhur AKSEL
Yazı İşleri Müdürü

ANTİKOLONYALİST MÜCADELEYE

KATKI

KURUCULARI :

A. CERRAHOĞLU (KERİM SADİ)

ALİ ERGİN GÜRAN

Sahibi :
Ali METE

Genel Koordinatör :
Ali TÜMER

Yazı İşleri Müdürü :

Cumhur AKSEL

Şimdilik Üç Ayda Bir Çıkar. İlan Kabul Edilmez.

Adres : Acarlar Sitesi, L Blok, D. 52,
Y. Dudullu, Ümraniye - İSTANBUL

Yazışma Adresi : Klodfarer Cad., 8-10/2, Cağaloğlu - İSTANBUL

Dizgi - Baskı : EKİM Matbaacılık ve Ambalaj Sanayi
Tel. : 520 17 63

Dağıtım : NER DAĞITIM, Erkan Sarı, Çakırağa Cami Sok.
Göktaş İşhanı No: 101 Aksaray - İstanbul

Son Baskı Tarihi : 30.11.1990

AŞAĞIDA İÇERİKLERİNİ VERDİĞİMİZ DERGİMİZİN
ÖNCEKİ SAYILARINDAN İSTEYENLER
NER DAĞITIM - ERKAN SARI ADRESİNE BAŞVURABİLİR

SAYI 1 (+37) — HAZİRAN, 1988

- ★ Anti-Kolonyalist Mücadeleye Başlarken
 - ★ «Devlet Terörü», «Kontrgerilla», «Pişmanlık Yasası» ve «TBKP» Kavramlarına Metodist Bir Yaklaşım veya «Komünist Parti» Ak-sesuarlı «Demokrasi»cilik Oyununun Deşifreyonu
-

SAYI 2 (+37) — EYLÜL, 1988

- ★ Başta Sovyetler Birliği Komünist Partisi Olmak Üzere Nabi Yağcı (Haydar Kutlu) ve Nihat Sargın ile İlgilenen Tüm Komünist Partilere ve Progresist Kuruluşlara DEKLARASYON
 - ★ Ali Ergin Güran'dan Açıklama
-

SAYI 3 (+37) — ARALIK, 1988

- ★ Legal Komünist Parti Kurmaya ve Kourdurmaya Tevessül Edenlerin DİKKATİNE!...
 - ★ Eski Bir «Meraklı»nın İtirafı
-

SAYI 4 (+37) — MART, 1989

- ★ Batılı Düşünörlere ve «Klâsik Marksizm»in İdeologlarına «BİLMECE»
 - ★ Ali Ergin Güran'la MÜLÂKAT
 - ★ Truva Atı Uygarlığı
-

SAYI 5 (+37) — HAZİRAN, 1989

- ★ Hayret Bir Şey...
 - ★ İnsanlığın Selâmeti İçin 2.. Din Reformasyonu Şarttır!
 - ★ Ali Ergin Güran'dan Önemli Açıklamalar
-

SAYI 6 (+37) — EYLÜL, 1989

- ★ Ali Ergin GÜRAN'dan Diyalog Şeklinde Çok Önemli Açıklamalar : Büyük Bilim Adamı Cahit ARF Neden Konuşturulmuyor?! - Haydar KUTLU'nun Zavallılığı... - «İnsan Bilimi»nin Mümkün Olduğunun İspatına Dair (Orijinal Bilimsel Çalışma)

SAYI 7 (+37) — ARALIK, 1989

- ★ İnsan (Emek) Bilimi veya Bilimsel Teorisi'nin Temel Postülât ve Bazı Kanunları ve Bunların Pratikteki Sonuçları Hakkında

SAYI 8 (+37) — MART, 1990

- ★ «Gorbaçov Tavrı»nın Pratikteki Görünen ve Muhtemel Sonuçları Üzerine...
- ★ İnsan (Emek) Teorisi'nin Şematik Gösterilişi
- ★ Bir İyi Bilene Sorduk : Yılbaşı Tebriğindeki Sır Nedir?

SAYI 9 (+37) — HAZİRAN, 1990

- ★ Gerçek Monoteizme Ulaşmak için Putperestlikle Mücadele Daim Olmalıdır!
- ★ İslâmiyeti Senteze Ulaştırarak Greko-Romen Kolonyalizmine Son Veren «Türk Ruhu»nun Sırrı Neydi?!
— Tüm İnsanlığın Bilgisine —

SAYI 10 (+37) — EYLÜL, 1990

- ★ Panteistik Dünya'nın KEŞFİ, Düalistik Batı Düşüncesi'nin İPTALİ
- ★ İnsan Teorisi Işığında «BAŞKANLIK»
- ★ «Sivil Toplum» ABD'nin Bugünkü Serencamı